

det kan gennemføres; det tror jeg, man maa opgive, og jeg tror, den tidligere Landbrugsminister gjorde ret i at udelade dette Punkt af Kommissionsforslaget.

Endelig findes der i § 4 i Lovforslaget om Landbrugsejendomme nogle nye Bestemmelser. Det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Hækkerup mente, at det dog maaske var for rigoristisk at bestemme, at man kunde gaa indtil 10 Aar tilbage i Tiden og paalægge Ejere af Ejendomme, som indenfor den Tid maaske var sammenlagt af Landbrug, som det ikke havde været berettiget at nedlægge, at oprette disse nedlagte Landbrug igen. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Jeg tror, man af denne Paragrafs 2det Punktum skulde slette disse Ord: „Saafremt den ulovlige Nedlægning er sket over 10 Aar inden denne Lovs Ikrafttræden“; Bestemmelsen gaar jo ud paa, at i saa Fald kan Landbrugsministeren dispensere, men hvis den ikke er sket over 10 Aar forinden, kan han ikke dispensere og fritage for Genoprettelse af ulovligt nedlagte Landbrug. Det tror jeg er forkert, thi der kan, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup udtalte, være Mennesker, som har købt Ejendomme, med hvilke der er foregaaet den Slags Ulovligheder, og som er ganske uskyldige i det og ikke har Anelse om, hvad der er sket, og den tidligere Ejer kan være død og borte, saa det er umuligt at ramme ham, og man rammer i Virkeligheden en fuldstændig uskyldig. I et saadant Tilfælde synes jeg dog, Ministeren skulde være berettiget til at give Dispensation.

Der næst slutter § 4 med en Bestemmelse om, at for saa vidt Ministeren paalægger at genoprette et nedlagt Brug, skal det ikke være tilstrækkeligt, at vedkommende i Stedet, som det hed i det af den tidligere Landbrugsminister fremsatte Lovforslag, opretter en „Landbrugsejendom“, men han skal oprette et Landbrug paa mindst en Td. Hartkorn eller 3 ha boniteret Maal. Det er mest sandsynligt, at det indenfor visse Kommuner vilde være fuldkommen umuligt for en blot nogenlunde rimelig Bekostning at oprette et nyt Landbrug af en saadan Størrelse; ja, der kan være Kommuner, hvor det overhovedet ikke vilde kunne lade sig gøre. Jeg tror derfor, man ogsaa maa se bort fra dette og nøjes med, at den, hvem det bliver paalagt at genoprette et nedlagt Landbrug, skal indrette dette indenfor den Grænse, man i øvrigt fastsætter med Hensyn til, hvad der skal til af Grundareal, for at en Ejendom overhovedet kan betegnes som en „Landbrugs-

ejendom“; saa kan Ministeren i det enkelte Tilfælde træffe nøjere Bestemmelse om, hvor stor den skal være, men det bør være under Hensyn til, hvad der overhovedet er muligt.

Dette er de væsentligste af de nye Bestemmelser, der er kommet ind i Lovforslaget. Jeg skal blot nævne for Fuldstændigheds Skyld, at Kommunalraadene for Fremtiden vil blive forpligtede til hvert Aar til Ministeriet at opgive, hvor mange nye Ejendomme der er kommet til i Kommunen, og hvor mange Ejendomme der er nedlagt. Naar Ministeriet faar saadanne Indberetninger fra alle Kommunalraadene, vil det faa en Fortegnelse over Landbrugene, et Register, hvorigennem man vil være i Stand til paa langt mere effektivt Maade, end det hidtil er sket, at holde de Landbrug, der nu en Gang er, vedlige.

I Lovforslaget om Jords Udstykning og Sammenlægning er der ogsaa sket nogle enkelte Ændringer, men Hovedændringen, som jeg vil lægge Vægt paa, findes i § 14, som er helt ny. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse, hvorledes § 14 lød i den tidligere Landbrugsministers Forslag; efter at der i de foregaaende Paragraffer var fastslaaet indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til Retten til Udstykning og Sammenlægning, hed det i § 14: „Under Iagttagelse af, at ingen Landbrugsejendom nedlægges som selvstændigt Brug, kan Jorder i øvrigt med de af Bestemmelserne i denne Lov følgende Begrænsninger frit sammenlægges og benyttes“. Det finder jeg var en rimelig Ordning; man har fastsat, at intet Brug maa forsvinde, man har fastsat i § 2 visse indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til Udstykning af Ejendomme, og saa siger man, at naar alt dette følges, maa man i øvrigt bruge Resten af Jorden frit. Men nu kommer Ministeren her og foreslaar i det foreliggende Lovforslags § 14, at „Landbrugsejendomme med et Tilliggende af 4 Tdr. Hartkorn eller derover maa ikke forøges med anden Jord, og Landbrugsejendomme med et Tilliggende af under 4 Tdr. Hartkorn maa kun forøges med anden Jord indtil denne Grænse“, og derefter følger der nogle Dispensationsbestemmelser, som i Virkeligheden refererer sig til, at det ved Opkøb af større Gaarde til Udstykning let kan blive nødvendigt at bortsælge til omliggende Gaarde Arealer, som ikke egner sig til Udstykning, og derved kan disse Gaarde komme op over 4 Tdr. Hartkorn, hvad der saa kan gives Dispensation til. Jeg anser denne Bestemmelse for at være uheldig. En saadan brat af-